

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Ogłoszenie prenumeraty na Gazetę Lwowską wraz z dodatkiem urzędowym na rok 1867.

Ceny przedpłaty:

Za „Gazetę Lwowską“ wraz z dodatkiem urzędowym:

Na rok cały	12 złr.
Na kwartał	3 „
Na miesiąc	1 „
Numer pojedynczy	5 centów.

Za przesyłkę pocztową:

Kwartalnie	90 centów.
------------	------------

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 cent., drugi i trzeci raz po 5 cent., prócz należności stepłowej po 30 cent. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).

Ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy.

Od Nowego Roku 1867 „Gazeta Lwowska“ połączona z dodatkiem zawierającym ogłoszenia rządowe, edykta c. k. sądów, tudzież inseraty prywatne wychodzić będzie w znacznie większym niż dotąd formacie, przyczem administracya zwraca uwagę na to, że dla większego rozpowszechnienia Gazety, dotychczasowa cena przedpłaty o jedną czwartą część została znizona.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 20. grudnia. Izba magnatów przyjęła adres izby deputowanych przeważną większością głosów.

Zagrzeb, 20. grudnia. Sejm przyjął adres w całości i postanowił złożyć go przez osobną deputacyę.

Berlin, 20. grudnia. „Prowinzial - Correspondenz“ wylicza żądania związku północno-niemieckiego, do których między innymi należeć mają: jednolite stosunki przemysłowe, cła, prawodawstwa handlowego, miar i pieniędzy, tudzież komunikacy. Władza związkowa ma prawo wydać wojnę, Król Pruski ma prawo nakazać gotowość do wojny. Władza związkowa składa się z rady związkowej i z reprezentacyi narodowej.

Król Saski opuścił Berlin po powtórnem rozmówieniu się z Królem pruskim.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość raczył przyjmować dnia 8go b. m. Br. Werthera, mianowanego król. pruskim nadzwyczajnym posłem i pełnomocnym ministrem przy c. k. dworze, i odebrał z jego rąk pismo uwierzytelniające.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 14go b. m. raczył najmiłościwiej nadać pierwszemu kustoszowi c. k. biblioteki nadwornej, radcy dworu Eligiuszowi baronowi Münch-Bellinghausen w uznaniu jego wiernych usług i znakomitych zasług literackich, przy sposobności czterdziestoletniego jubileuszu służbowego, godność tajnego radcy z uwolnieniem od tax.

Rozporządzenie cesarskie z d. 9. grudnia 1866, względem wymiaru emerytur i odprawy urzędników państwa i sług do emerytury prawo mających, ważne dla całego państwa.

Co do wymiaru emerytur i odprawy dla urzędników państwa i sług do emerytury prawo mających uznaje za stosowne po wysłuchaniu Mojej rady ministrów rozporządzić co następuje:

§. 1. Urzędnicy państwa i słudzy pozostający na posadach stałych lub prowizorycznych jakoteż znajdujący się w stanie rozporządzenia, którzy występują ze służby państwa na własną prośbę lub w skutek rozporządzenia władzy, jednakowoż nie przez rezygnacyę ani przez oddalenie ich ze służby w myśl rozporządzenia cesarskiego z 10. marca 1860 (Dzien. u. p. Nr. 64), otrzymają w miarę policzyć się mającego czasu służby emeryturę lub odprawę według następującej skali:

§. 2. Emerytury będą wymierzane według liczyć się mającego czasu służby:

od ukończonego 10 do 15 roku	$\frac{1}{3}$
„ „ 15 „ 20 „	$\frac{2}{3}$
„ „ 20 „ 25 „	$\frac{4}{5}$
„ „ 25 „ 30 „	$\frac{5}{5}$
„ „ 30 „ 35 „	$\frac{6}{5}$
„ „ 35 „ 40 „	$\frac{7}{5}$

placy rzeczywistej do wymiaru emerytury liczyć się mającej, a po 40 latach służby w wysokości całkowitej płacy rzeczywistej.

Urzędnicy i słudzy, którzy nie wysłużyli jeszcze liczyć się mających 10 lat, otrzymają raz na zawsze odprawę, którą ogóle równać się ma jednorocznej płacy rzeczywistej a nie powinno przenosić płacy półtorarocznej.

W tych wypadkach w których według istniejących szczególnych przepisów wymiar należności byłby korzystniejszy jak tu podany, wymiar ten ma być zatrzymany.

§. 3. Jeżeliby niektórzy z przechodzących w stan spoczynku urzędników i sług woleli odprawę jak emeryturę, takowa może im być przyzwołana w wysokości dwuletniej płacy rzeczywistej ostatecznie pobieranej, za złożeniem wiarogodnego świadectwa zdrowia i za zrzczeniem się posady urzędowej, tudzież wszelkich praw jakich oni lub ich krewni nabyli z tytułu ich dotychczasowej służby.

§. 4. Wymiar i asygnowanie emerytur i odpraw przypadających według tego rozporządzenia mają odbywać się w dotychczasowym zakresie władz.

§. 5. Te postanowienia nie odnoszą się wcale do urzędników pozostających już w stanie spoczynku.

Obowiązywać one będą aż do wydania powszechnej ustawy o pensjach.

Schönbrunn, 9. grudnia 1866.

Franciszek Józef m. p.

Hr. Larisch m. p.

Hr. Belcredi m. p.

Z najwyższego polecenia:
Bernhard Meyer, m. p.

Wiedeń, 18. grudnia. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został LXI. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 157. Rozporządzenie cesarskie z 9. grudnia 1866, względem wymiaru emerytury i odprawy dla urzędników państwa i sług mających prawo do pensji.

Ważne dla całego państwa.

Nr. 158. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 10. grudnia 1866, względem zniesienia głównego urzędu celnego II. klasy w Königgrätz.

Nr. 159. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 12. grudnia 1866, względem pozwolenia na postępowanie przewozowe przy przesy-

łaniu towarów z jednej części terytorium austriackiego do drugiej, przez Włochy.

Część nieurzędowa.

Lwów, 20. grudnia.

Niektóre dzienniki wiedeńskie głosiły w ostatnich czasach wieści o bliskim odwołaniu obecnego posła francuskiego przy dworze wiedeńskim. „Wiener Abendpost“ zaprzecza, iż w kółkach właściwych nie takiego nie wiedzą, co by wieściom tym jakiegokolwiek podobieństwo do prawdy nadawać mogło. Wieści zaś te zdają się zupełnie do prawdy niepodobne, i dziennikarskie owe nowiny w zmianie osoby posła widzą chęć okazania przyjacielskiego dla Austrii usposobienia, każdemu zaś w kółkach właściwych wiadomo dostatecznie, iż obecny poseł francuski przy dworze wiedeńskim, dokładał zawsze i to z najlepszym skutkiem wszelkiego starania do utrzymania dobrych stosunków między dworami francuskim a austriackim i do poparcia istniejącego dobrego porozumienia.

W dniu 17. grudnia rozpoczęły się w Berlinie obrady nad ukonstytuowaniem związku północno-niemieckiego. Ze strony Prus biorą w nich udział hr. Bismark i p. Savigny. Oprócz Prus następujące państwa reprezentowane są w obradach, a mianowicie: Saxonja, Wielkie księstwo Hesko-Darmstadtackie z krajami leżącymi na północnym brzegu Menu, Wielkie księstwa Meklenburg Szwerin i Meklenburg-Strelitz, Sasko-Weimarskie, Oldenburskie, księstwa Brunświckie, Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altenburg, Sachsen-Koburg-Gotha, księstwo Anhalt, księstwa Szwarzburg-Rudolfstat i Szwarzburg-Sonderhausen, księstwo Waldek i Pirmont, księstwa Reis, linia starsza i linia młodsza, księstwa Lippe i Lippe-Szaumburg, wolne miasta Hamburg, Lubeka i Brema.

„La France“ zamieściła następujące „Comunié“ odnoszące się do podróży Cesarzowej Francuzów: „Independance belge“ donosi, że podróż Cesarzowej ma na celu skłonić Papieża do reform liberalnych i żeby Rzym pozostał wolnym miastem z Włochami złączonym. Możemy zapewnić, iż wiadomość ta zupełnie jest fałszywa. Jeżeli Cesarzowa udaje się do Rzymu, co dziś jest do prawdy podobnym, to zapewne nie dla tego tam się udaje żeby doradzać Papieżowi przyjęcie programu, któryby nie był niczem jeno zakrytem zrzeczeniem się władzy monarszej.

Paryski „Le Monde“ ogłosił zaproszenie stolicy świętej do wszystkich biskupów wzywające ich do Rzymu na obchód 1800 rocznicy męczeństwa św. Piotra i św. Pawła. Zaproszenie to, mające charakter czysto kościelny zapowiada, iż Papież Pius IX. jeżeli prawica Wszehmocnego, jak spodziewać się można, usunie niebezpieczeństwa kościołowi grożące, postanowił odbyć w czerwcu 1867 roku dwa konsystorze półpubliczne, poczem dnia 29. czerwca obchodzone będzie święto apostołów Piotra i Pawła z zwykłą uroczystością.

„La France“ i „L'Etendard“ zapewniają, iż Cesarzowa w dniu 26. grudnia do Rzymu wyjedzie.

Monarchia austriacka.

Pietnaste posiedzenie sejmu krajowego z dnia 19. grudnia 1866.

Zagait posiedzenie zastępca Marszałka ks. metropolita Litwinowicz o godzinie 11½ przed południem. — Ze strony rządu c. k. komisarz radzca dworu p. Possinger. — Posłów obecnych 111.

Po odczytaniu protokołu ostatniego posiedzenia zrobił uwagę p. Hubicki, że wzmianka o jego interpelacji w sprawie bezpieczeństwa publicznego jest niedokładną w protokole i zażądał jej uzupełnienia, co też nastąpiło za przyzwoleniem Izby.

Urlop kilkudniowy otrzymali od Marszałka pp. Witalis, Rogaliński i Stocki.

Sekretarz Ludwik hr. Wodzicki odczytał potem dalszy ciąg petycji wniesionych do Sejmu. P. hr. Golejewski postawił co do formalnego traktowania wniesionych na jego ręce petycji kilku gmin o przystanie im statutu gminnego w języku polskim nagląc wniosek, ażeby te prośby oddane zostały komisji petycyjnej z tem zażyciem, by na najbliższej sesji przedłożyła o nich sprawozdanie Izbie, i wniosek ten został przyjęty większością głosów. Poseł Gutowski żądał, ażeby podana na jego ręce petycja miasta Nowego Sącza o osobny statut miejski odesłana została wprost do komisji statutowej, ale na to zrobił uwagę prezes komisji petycyjnej p. Hubicki, że wniosek taki jest niepotrzebny, gdyż i tak postępuje zwykle w ten sposób komisja petycyjna z podobnymi petycjami.

Poseł Wężyk podał do łaski marszałkowskiej osobny wniosek względem wykupu prawa propinacji, który będzie drukowany i rozdany członkom Izby.

Potem przystąpiono do porządku dziennego. Pierwszym przedmiotem miało być pierwsze czytanie wniosku p. Zyblikiewicza względem odstąpienia krajowi w administrację lub dzierżawę dóbr skarbowych, ale wnioskodawca ze względu na krótkość czasu terażniejszej sesji cofnął swój wniosek.

Dalej nastąpiło z kolei pierwsze czytanie wniosku p. Ławrynowicza o wyjednanie dla gmin podkarpackich użytku surowicy po znizonych cenach, i wniosek ten po przemowie wnioskodawcy dla umotywowania jego został za uchwałą Izby odesłany do komisji administracyjnej.

Ostatnim przedmiotem porządku dziennego, były sprawozdania komisji petycyjnej. Pierwszy referent komisji tej p. Rodakowski zdał sprawę o następujących petycjach:

1) Zakładu narodowego imienia Ossolińskich o przyznanie mu prawa wydawnictwa polskich książek szkolnych. Komisja postawiła wniosek, ażeby tę petycję odesłać do wys. Prezydium Namiestnictwa z zaleceniem przyspieszenia decyzji w tej sprawie, i wniosek ten poparty przez pp. hr. Russockiego i Sawczyńskiego przyjęła Izba.

2) Uczniów instytutu technicznego w Krakowie o uwolnienie ich od służby wojskowej. Komisja zaproponowała, ażeby odesłać tę petycję do wys. Prezydium Namiestnictwa dla wyjednania w ministerium stanu tego uwolnienia, i Izba przyjęła ten wniosek poparty p. Majera.

3) Izydora Dymidowicza, Wywiatkowskiego i kilku innych obywateli krakowskich o zniesienie skutków prawnych wyroków sądu wojennego, które zapadły na nich w r. 1863. Wniosek komisji o odesłanie tej petycji do wys. Prezydium Namiestnictwa dla poparcia tej prośby u Najjaśn. Pana został przyjęty większością głosów.

4) Pana Witalisa Smochowskiego, byłego artysty dramatycznego, o korzystniejszy wymiar emerytury. Komisja postawiła wniosek, ażeby p. Smochowskiemu policzono do emerytury 30 lat i wymierzono pensję emerytalną na 800 złr., ale członek Wydziału krajowego p. Pietruski oświadczył, że statuta emerytalne nie pozwalają na taki wymiar, i zażądał odroczenia decyzji w tej sprawie, ażeby mógł dokładnie umotywić zdanie Wydziału krajowego i Izba zezwoliła na to odroczenie.

Drugim referentem komisji petycyjnej był poseł Rydzowski i zdał sprawę:

1) O petycji gminy Brzostek uzalającej się na opieszałość władz skarbowych, którą na wniosek komisji odesłano do wys. Prezydium Namiestnictwa dla stosownego postąpienia w tej sprawie.

2) O petycji ks. Wąsikiewicza, uzalającego się na skonfiskowanie przez prokuraturę sądecką jego broszury o organizacji szkół wiejskich, przeznaczonej dla s. jmu. Nad tą petycją przeszła Izba na wniosek komisji do porządku dziennego.

3) O petycji pana Franciszka Zaremby, uzalającego się na zelżywe wyrażenia się o Polakach inspektora katastralnego pana Föderansberga. Komisja zaproponowała odesłanie tej skargi do wys. Prezydium Namiestnictwa w celu wysledzenia tej sprawy i ukarania winowajcy, i Izba przyjęła ten wniosek jednogłośnie:

Trzeci z kolei referent komisji petycyjnej p. Gniewosz przedstawił następujące petycje:

1) Gminy miasta Kołomyi, uzalającej się na stawiane ze strony naczelnika miasta przeszkody wprowadzenia w życie nowej ustawy gminnej, i proszącej oraz o uadanie osobnego statutu miejskiego. Wniosek komisji względem zawiadomienia o tem wys. Prezydium Namiestnictwa i odesłania prośby o statut do komisji statutowej, poparty przez p. Landesbergera przyjęła Izba.

2) Dwóch nauczycieli wiejskich, uzalających się na nieregularną wypłatę dotacji. Tę petycję odstąpiła Izba na wniosek komisji wys. Prezydium Namiestnictwa do uwzględnienia i uregulowania wypłaty.

3) Niektórych gmin powiatu jordanowskiego o utrzymanie drogi zahornio-nowotarskiej. Nad tą petycją przeszła Izba do porządku dziennego.

4) Malarza Wiszniewskiego z Sambora o zapomogę dla dalszego kształcenia się, którą to prośbę uchwalono odstąpić Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia.

5) Gminy Dzurków o pastwiska i lasy, nad czem przeszła Izba do porządku dziennego.

6) Gminy Hofyszyn o wyjednanie parochii. I nad tą petycją przeszła Izba do porządku dziennego.

7) Gminy Strutyń o darowanie zaległych podatków i wstrzymanie egzekucji. Tę prośbę odesłano do wys. Prezydium Namiestnictwa.

8) Pana Ignacego Moraczewskiego o wydzierżawienie jego gospodarstwa na opłatę podatków. Odesłano do wys. Prezydium Namiestnictwa dla zbadania i uwzględnienia.

9) Gminy Zakroczym o zwrócenie gruntów. Nad tą petycją przeszła Izba do porządku dziennego.

Ostatni nakoniec referent komisji petycyjnej p. Trzeciecki zdał sprawę:

1) O petycji kilku gmin powiatu jordanowskiego względem znizenia ceny soli, którą odesłano do wys. Prezydium Namiestnictwa.

2) O petycji towarzystwa jedwabniczego zachodniej Galicji w mieście Biale o subwencję. Komisja proponowała oddać tę petycję Wydziałowi krajowemu z zaleceniem, ażeby udzielił temu towarzystwu zapomogę w kwocie 200 złr., ale poseł ks. Pawlikow postawił wniosek, ażeby raczej odesłać to do komisji budżetowej, i wniosek ten poparty przez p. Zyblikiewicza przyjęła Izba.

Następne posiedzenie zapowiedział zastępca Marszałka na jutro o godzinie 11tej zrana. Porządek dzienny będzie następujący:

1) Sprawozdanie komisji petycyjnej z powodu wniosku p. hr. Golejewskiego. 2) Sprawozdanie komisji dla zmian w sejmowej ordynacji wyborczej. 3) Sprawozdanie komisji administracyjnej o funduszu zapasowym na budynki kościelne. 4) Sprawozdanie komisji budżetowej o funduszu indemnizacyjnym.

Posiedzenie skończyło się o godzinie 2giej z południa.

Wiedeń, 17. grudnia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśn. Pan udzielał dziś przed południem w burgu powszechne audyencye. Rodzina cesarska przenosi się w przyszłą sobotę z Schönbrunnu do burgu. Z Gracu donoszą, że J. C. M. Arcyksiążę fm. Albrecht podczas pobytu tamże, okazał zupełne zadowolenie ze stanu wszystkich wojsk z wyjątkiem trębaczów.

Były minister hr. Mensdorff powrócił dziś wraz z małżonką z Nikolsburga do Wiednia. Dziś przybyli tu hrabia Taaffe szef krajowy Salzburga, prałat hr. Lichnowsky z Olomuńca, hr. Bissingen szambelan Cesarza Ferdynanda, i Dr. Dietl prezydent miasta Krakowa.

Wiedeń, 17. grudnia. (*List pasterski.*) Jego Eminencya książę arcybiskup kardynał Rauscher wydał z powodu kończącego się roku okólnik do duchowieństwa i wszystkich wiernych dycezyji wiedeńskiej. Dostojny książę kościoła przedstawia w nim wzniosłych i porywających słowach wypadki smutne zeszłego roku, i wlewa pociechę w serca, przypominając niewyczerpaną dobroć i miłosierdzie ojca niebieskiego, a przedstawiając niebezpieczeństwa grożące nie tylko katolicyzmowi, ale oraz całemu chrześcijaństwu, zachęca wiernych do wzmocnienia się modlitwą. W końcu czcigodny pasterz wspomina z wyrazem boleści, ale oraz i zaufania o Rzymie, tudzież o troskach, które jeszcze czekają Papieża Piusa IX.

(*Sejmy krajowe.*)

Czerniowce, 17. grudnia. W załatwieniu budżetu funduszu indemnizacyjnego, sejm bukowiński uchwalił dodatek po 55 centów do każdego reńskiego podatku stąch.

Inspruk, 17. grudnia. Zamknięcie rachunków funduszu indemnizacyjnego na rok 1866 i na rok 1867 przyjęte zostało na dzisiejszym posiedzeniu sejm tyrolskiego.

Opawa, 17. grudnia. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmu szląskiego zmieniono paragrafy 13. i 15. regulaminu wyborczego według propozycji rządowych.

Linz, 17. grudnia. Marszałek sejm wyższo-austriackiego odczytał notę prezydium namiestnictwa, według której Jego ces. Mość upoważnił ministra stanu do zawarcia sejmów między 22. a najpóźniej 31. b. m. Sejm wyraził życzenie, żeby posiedzenia dnia 22. zamknięte zostały. Następnie były długie rozprawy nad obowiązkiem gmin do wynagrodzenia kosztów pielęgnowania w publicznych zakładach dla chorych. Sejm uchwalił: Gminy wyższo-austriackie obowiązane są do zwrócenia funduszowi krajowemu 1/4 część kosztów przypadających za pielęgnowanie członków ich niewypłacalnych w publicznych zakładach dla chorych.

Grac, 17. grudnia. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmu styryjskiego przyjęto statut dla Joanneum. Następnie były rozprawy nad założeniem szkoły rolniczej pod Gracem.

Celowice, 17. grudnia. Na dzisiejszym posiedzeniu sejm karyntyjskiego wydział krajowy złożył relację względem petycji, jakie nadeszły. Z powodu petycji gminy miasta Celowca, o wsparcie szkoły dla chłopców założyc się mającej, sejm postanowił prosić rząd usilnie o niezwłoczne przeprowadzenie na drodze konstytucyjnej uregulowania stosunku gminy do szkoły.

Berno, 17. grudnia. Sejm morawski na dzisiejszym posiedzeniu załatwił kilka drobniejszych pozycji finansowych, Na porządku dziennym na jutro stoi budżet krajowy.

Peszt, 17. grudnia. Na dzisiejszym posiedzeniu izby magnatów sekretarz izby deputowanych Joanowic doręczył adres tejże izby deputowanych, który po odczytaniu do druku podany został. We środę rozprawy nad adresem rozpoczną się w izbie magnatów.

Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych wysadzono komitet dla uporządkowania rozdawnictwa biletów na galeryę w czasie posiedzeń. Następnie postanowiono przysłać deputację dla powinszowania Cesarzowej Jej Mości nadchodzących urodzin.

Dziś zadecydowane być ma w komisji 67. przypuszczenia referentów do obrad komisji.

Zagrzeb, 17. grudnia. Dziś rozpoczęły się rozprawy nad adresem. Dr. Stojanowic motywował wniosek swój przeciwko dedukcyom deputacji regnikolarnej. Bogovic wystąpił w obronie swego wniosku. Biskup Strosmajer miał długą mowę, częstemi okrzykami przerywaną, w obronie operatu komisji regnikolarnej. Dalsze rozprawy nad adresem do godziny 6tej wieczornej odroczone zostały.

Niemcy.

Berlin, 17. grudnia. (*Przybycie Jego królewskiej Mości Króla saskiego do Berlina. — Różne wiadomości.*) Król wyjechał wczoraj na przeciw Króla saskiego do Grosberen, gdzie obadwa monarchowie najserdeczniej się powitali.

Na dworcu berlińskim obecni byli książęta krwi królewskiej, hr. Bismark, naczelniczy władz i p. Benedetti.

Pułk Cesarza Alexandra odbywał służbę honorową, muzyka grała hyma saski.

Dziś Król saski był w kościele katolickim.

Prezes rady ministrów i minister wojny oświadczyli osobiście oficerom hanowerskim na prośbę tychże oficerów, względem zapewnienia ich przyszłości, iż od łaski Króla spodziewać się mogą słusznego i sprawiedliwego ocenienia ich położenia. Jenerałny gubernator hanowerski udzielił im bliższych wiadomości, na podstawie dawniejszych instrukcyi i spodziewać się można, iż oficerowie według rozkazu gabinetowego z dn. 20. listopada los swój z rezy-

gnacją zniosą. Audyencya u Króla przyzwolona została jenerałom Knesebek i Arenschild, z powodu dawniejszej ich znajomości.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 18. grudnia. (*Najwyższy rozkaz o urządzeniu komitetu do spraw Królestwa Polskiego.*) „Ruski Inwalid“ podaje następujący rozkaz najwyższy: Najjaśn. Pan w obec przedsięwziętych przekształceń w Królestwie Polskiem, uznawszy za użyteczne dla zachowania należytej konsekwencyi i jedności kierunku tak w pracach prawodawczych co do tych przekształceń, jak i przy rozstrzygnięciu ważniejszych spraw administracyjnych królestwa, poddawać takowe poprzedniemu rozważeniu wyższej przy osobie Jego Ces. Mości instytucyi, — najwyżej raczył 25. lutego (8. marca) 1864 r. ustanowić w tym celu „komitet do spraw Królestwa Polskiego“. Do składu tego komitetu Jego Ces. Mość najwyżej raczył przenieść: prezesa komitetu ministrów, rzeczywistego radcę tajnego księcia Gagarina z tem, aby prezydował w komitecie do spraw Królestwa Polskiego, kiedy Najjaśn. Pan nie raczy zwoływać tego komitetu w osobistej swej obecności członków rady państwa: sekretarza stanu rzeczywistego radcę tajnego hr. Panina, jenerał-adjutanta Czewkina, sekretarza stanu rzeczywistego radcę tajnego Wałujewa, jenerał-adjutanta Zieleny i sekretarza stanu Milutina, który jest stałym członkiem komitetu jako główny naczelnik własnej Jego Ces. Mości kancelaryi do spraw Królestwa Polskiego. Zarządzającym czynnościami komitetu z najwyższego przeznaczenia jest sekretarz stanu Żukowski, pod którego zawiadywaniem znajduje się osoba do prowadzenia czynności komitetu kancelarya. Obecnie Najjaśn. Pan najwyżej rozkazać raczył, żeby o ustanowieniu wspomnianego komitetu do spraw Królestwa Polskiego zawiadomiony został senat rządzący dla podania do wiadomości publicznej.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 17. grudnia. Dziś podpisana została między Austrią, Prusami a Rumunią przez właściwych pełnomocników konwencya względem uregulowania żeglugi na Prucie.

KRONIKA.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Prośba o zezwolenie na extabulację pretensyi gminy zapisanych na realności nr. 455^{1/2}. Spraw. radny p. Wild. 2) Regulacja placu obok realności Teppów pod l. 297 m. Sprawozd. rad. p. Dr. Pfeiffer. 3) Wniosek sekcji V. w sprawie subwencyi dla szkoły ewangelickiej. Sprawozd. rad. ks. kan. Solecki. 4) Wypłata sumy 1250 zlr. 30 cent. na rzecz instytutu ubogich. Sprawozd. rad. p. Schubuth. 5) Wniosek sekcji I. o udzielenie wsparcia pogorzelncom miasta Kozłowa. Sprawozd. rad. pan Dr. Tomanek. 6) Podania zakładów dobroczynnych o zasiłek w drzewach opałowych. Sprawozd. rad. p. Adamski. 7) Bilans półroczny funduszu dochodów niestałych. Sprawozd. rad. p. Dr. Madejski. 8) Pomniejsze sprawy zaległe. Sprawozd. rad. p. Dr. Gębarzewski.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie miesiąca grudnia 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:					
	Husiatyn	Probużna	Kalusz	Żurawno	Jazłowiec	Kopyczyńce
	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.
	waluta austriacką					
Mec pszenicy . . .	3 50	3 40	4 . .	4 7	3 75	3 50
„ żyta . . .	2 20	2 . .	3 . .	2 95	2 50	2 50
„ jęczmienia . . .	2 . .	2 . .	2 50	2 45	2 . .	2 . .
„ owsa . . .	1 20	1 10	1 20	. 90	1 10	1 . .
„ hreczki . . .	2 50	2 50	2 50	. . .	2 50	2 60
„ kukurudzy . . .	2 50	2 50	4	2 50	2 40
„ ziemniaków . . .	60 . .	60 . .	1 20	1 5	60 . .	60 . .
Cetnar siana . . .	1 15	1 15	1 80	1 . .	90 . .	1 25
„ wełny
„ nasienia koniczu	20
Sąg drzewa twardego . . .	8	5 . .	3 80	4 . .	4 50
„ „ miękkiego	4 . .	2 50	3 . .	3 50
Funt mięsa wołowego . . .	10 . .	10 . .	. 9	7 . .	10 . .	8 . .
Mas okowity	60 . .	. 56	. 50	. 45

Ostatnia poczta.

Berlin, 18. grudnia. „Nordd. Allg. Ztg.“ oświadcza, iż złośliwym są wymysłem doniesienia dzienników belgijskich, a mianowicie „Independance belge“ o agentach pruskich potajemnie do Alzacyi i Lotaryngyi wystanych, tudzież doniesienie o posprzecznaniu się w Compiègne posła pruskiego z marszałkiem Randon.

